

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/82/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5620010140
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kurák
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5620010140.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Kuráka a sudcov JUDr. Moniky Liptákovej a Mgr. Anny Mihálikovej, na verejnom zasadnutí konanom 24. novembra 2020 prejednal odvolanie podané obžalovanými I. W., nar. XX.X.XXXX a I. W., nar. XX.XX.XXXX, proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3T/28/2020 zo dňa 6. júla 2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e výrok rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3T/28/2020 zo dňa 6.7.2020 o treste odňatia slobody u obžalovanej I. W. a obžalovaného I. W..

Na podklade § 322 ods. 2 Tr. por., pri nezmenenom výroku o vine rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3T/28/2020 zo dňa 6.7.2020,

1. Obžalovanú I. W., nar. XX.X.XXXX v W. I., trvale bytom I. č. XXX, D., okres W. I., nezamestnanú,

o d s u d z u j e :

Podľa § 211 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Tr. zák., § 54 Tr. zák. na trest povinnej práce vo výmere 150 (jednostopäťdesiat) hodín.

2. Obžalovaného I. W., nar. XX.XX.XXXX v G. W., okres Y., trvale bytom I. č. XXX, D., okres W. I., nezamestnaného

o d s u d z u j e :

Podľa § 211 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Tr. zák., § 54 Tr. zák. na trest povinnej práce vo výmere 150 (jednostopäťdesiat) hodín.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3T/28/2020 zo dňa 6.7.2020 boli obžalovaní I. W. a I. W. uznaní za vinných, že

ako rodičia maloletého Z. W., nar. XX.X.XXXX, s ktorým žijú v spoločnej domácnosti vo D., na ul. I. XXX, okres W. I., nestarali sa riadne o jeho výchovu, nezabezpečili, aby riadne navštevoval povinnú školskú dochádzku, ktorú mal určenú v Špeciálnej základnej škole na Hradnej ulici 336 v Liptovskom Hrádku, okres Liptovský Mikuláš, pričom v školskom roku 2019/2020 od 2.9.2019 do 8.1.2020 maloletý

Z. W. vymeškal najmenej 126 vyučovacích hodín, ktoré mal neospravedlnené, a to aj napriek tomu, že boli písomne predvolaní na deň 11.10.2019 na pohovor ku riaditeľovi, na ktorý sa nedostavili, a opätovne boli predvolaní na pohovor dňa 23.10.2019, na ktorý sa dostavila len I. W., ktorá bola upozornená na nechalú školskú dochádzku, a tiež boli predvolaní na 5.2.2020 na pohovor ku riaditeľovi, kde sa opätovne nedostavili,

čím spáchali prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b) Tr. zák. Za to bola obžalovaná I. W. podľa § 211 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Tr. zák. odsúdená na trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, na výkon ktorého ju súd podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Obžalovaný I. W. bol podľa § 211 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, na výkon ktorého ho súd podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol napadnutý odvolaním obidvoch obžalovaných, a to ihneď po vyhlásení rozsudku, jeho odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní konanom 6.7.2020. Prokurátor sa vzdal odvolania.

Následne obaja obžalovaní si zvolili obhajcu, prostredníctvom ktorého doručili súdu dňa 6.10.2020 písomné odôvodnenie podaného odvolania do výroku o uloženom treste a spôsobe jeho výkonu. Z písomných dôvodov podaného odvolania obžalovaných vyplýva, že sa nestotožnili s rozhodnutím súdu, že uložený trest je plne spôsobilý zabezpečiť všetky kritériá vyžadované zákonom. Mali za to, že v ich prípade vzhľadom na závažnosť spáchaného činu by bol dostačujúci jeden z alternatívnych trestov v podobe trestu povinnej práce. Uložením tohto trestu by boli splnené kritériá individuálnej prevencie, ako aj prvok generálnej prevencie, keďže alternatívny trest bude pre nich dostatočným poučením, ktoré im zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti. Uviedli, že urobili chyby, avšak dokážu nájsť poučenie a nápravu aj bez uloženia trestu odňatia slobody. V rámci skúšobnej doby predchádzajúceho odsúdenia, ako aj podmieneného zastavenia trestného stíhania žili riadny život, pričom toto ojedinelé zlyhanie vo vedení riadneho života počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia z ich strany nedosiahlo až takú vysokú závažnosť. Poukázali, že so synom Z.. mali od malička výchovné problémy. Tento veľa času trávil u starej mamy J. W., ktorá mala úplnú odlišnú výchovu ako jeho rodičia. Z.. neustále dohovárali a snažili sa mu pomôcť, obrátili sa aj na pomoc odborníkov. Zúčastňovali sa stretnutí v rámci individuálneho plánu vypracovaného oddelením sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately ÚPSVaR v Liptovskom Mikuláši. Na odporúčanie detskej lekárky začal Z. navštevovať detského psychiatra. Nasadenú medikamentóznú liečbu však odmietal. Lekár MUDr. T. mu určil aj individuálny plán vo vzdelávaní a posledný rok povinnej dochádzky chodil do špeciálnej základnej školy, a to jeden deň v týždni na štyri vyučovacie hodiny. Maloletého chceli umiestniť aj na dobrovoľný pobyt do Diagnostického centra v Ružomberku, ale z kapacitných dôvodov sa im to nepodarilo. Do školy ho vyprevadili, ale častokrát sa stávalo, že namiesto toho, aby išiel do školy, išiel za príbuznými do Okoličného. Obžalovaný I. W. - manžel obžalovanej I. W. - nie je biologickým otcom Z., preto ho Z. odmietal poslúchať. Aj rodina matky mala výhrady voči výchove obžalovaného, tento postoj si časom osvojil aj Z.. Viackrát boli predvolaní aj do školy, aj na políciu. Sú presvedčení, že sa snažili a urobili všetko, čo bolo v ich silách. V súčasnosti vychovávajú ešte tri školopovinné maloleté deti, ktoré ich potrebujú. Deti sú odkázané na ich výživu, čo je tiež dôvod na uloženie miernejšieho trestu. V zmysle § 34 ods. 3 Tr. zák. poukázali na zásadu personalitý trestu, podľa ktorej má mať trest páchatel'a čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Alternatívny trest povinnej práce by nepredstavoval tak výrazný zásah do práv blízkych osôb obžalovaných. Na tomto základe navrhli rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš zmeniť a uložiť obžalovaným trest povinnej práce v hornej polovici zákonom stanovenej sadzby.

Prokurátor okresnej prokuratúry vo vyjadrení k odvolaniu obžalovaných sa stotožnil s výrokom o treste uloženom obom obžalovaným za spáchaný prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b) Tr. zák., ktorý spáchali v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia pre obdobný skutok. Preto odvolanie obžalovaných nepovažoval za dôvodné. Súd, rešpektujúc zásadu kontradiktórnosti trestného konania, písomné vyjadrenie prokurátorky zaslal na vedomie obžalovaným, ako aj ich zvolenému obhajcovi.

Na verejnom zasadnutí konanom na odvolacom súde dňa 24.11.2020 obhajca obžalovaných predložil súdu ospravedlnenie obžalovaných v spojení so súhlasom vykonať verejné zasadnutie v ich neprítomnosti, za každého obžalovaného zvlášť (č.l. 137, 138 súdneho spisu). Súčasťou tohto písomného podania bolo aj vyhlásenie obžalovaných, že skutok, ktorý sa im kladie za vinu, spáchali a tento úprimne ľutujú. Zároveň dali aj súhlas s prípadne uloženým trestom povinnej práce.

Prokurátor, ako aj obhajca obžalovaných pred odvolacím súdom zotrvali na svojich vyjadreniach, resp. argumentácii zahrnutej či už v odvolaní alebo vyjadrení k odvolaniu.

Krajský súd, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie obžalovaných bolo podané včas, v lehote stanovenej v § 309 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b) Tr. por., odvolanie spĺňa náležitosti § 311 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Krajský súd na podklade podaných odvolaní obžalovaných 1/ a 2/ preskúmal v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku o treste a spôsobe jeho výkonu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadnúc pritom i na chyby, ktoré neboli odvolaním vytkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil, že odvolania obžalovaných sú dôvodné.

Krajský súd v konaní o odvolaní obžalovaných zistil, že obžalovaná I. W. vo veci vedenej na okresnom súde pod sp.zn. 3T/28/2020 urobila na hlavnom pojednávaní vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, ktoré prvostupňový súd pre potreby ďalšieho konania a rozhodnutia považoval za priznanie jeho spáchania a predmetné vyhlásenie uznesením podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal. Zároveň podľa § 257 ods. 8 Tr. por. vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaná priznala spáchanie skutku, nevykoná a vykoná dokazovanie súvisiace s výrokom o treste. Vzhľadom na tento procesný postup sa odvolací súd otázkou viny obžalovanej nemohol zaoberať.

Pokiaľ ide o obžalovaného I.a W., súd po vykonaní príslušného dokazovania vo veci, najmä výpoveďou svedkyne Mgr. S. C. - triednej učiteľky maloletého Z. a listinnými dôkazmi, najmä správami Základnej špeciálnej školy Liptovský Hrádok, správami ÚPSVaR Liptovský Mikuláš, zápisnicou z pohovoru zo dňa 23.10.2019, predvolaniami Špeciálnej základnej školy, adresovanými rodičom, lekáorskými správami MUDr. I. T., rozhodnutím Špeciálnej základnej školy zo dňa 8.11.2019 o individuálnom vzdelávacom programe žiaka, zistil skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie o vine menovaného obžalovaného (§ 2 ods. 10 Tr. por.). Ich zhodnotením v duchu zásady vyjadrenej v ust. § 2 ods. 12 Tr. por. dospel okresný súd k záveru, že skutok popísaný vo výrokovej časti rozsudku sa stal a dopustil sa ho obžalovaný I. W., ktorý svojím konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty stíhaného prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b) Tr. zák. S uvedenými skutkovými závermi, ako aj s právnou kvalifikáciou skutku sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil a v podrobnostiach odkazuje na podrobné písomné odôvodnenie napadnutého rozsudku. V tejto časti - o vine obžalovaného rozsudok okresného súdu nadobudol právoplatnosť.

Po vykonaní dokazovania v trestnej veci okresný súd obžalovaným uložil tresty odňatia slobody uvedené v odôvodnení tohto rozsudku krajského súdu.

Úvahy súdu prvého stupňa pri rozhodovaní o treste majú svoj podklad vo vykonanom dokazovaní. K osobe obžalovanej I. W. súd zistil, že v mieste trvalého bydliska nie je bližšie hodnotená, nebola na ňu evidovaná žiadna písomná ani ústna sťažnosť. V centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov má jeden záznam za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu zo dňa 7.4.2020, za ktorý jej bola uložená pokuta vo výške 30,- eur. V odpise z registra trestov má dva záznamy; v prvom prípade voči nej vedené trestné stíhanie pre skutok do 31.1.2018, kvalifikovaný ako prečin podľa § 211 ods. 1 písm. b) Tr. zák. bolo uznesením Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš č. 1Pv 123/18/5505 zo dňa 24.5.2018, právoplatným dňa 5.6.2018, podmiennečne zastavené, pričom sa osvedčila v skúšobnej dobe; druhý záznam svedčí o odsúdení trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/55/2019 zo dňa 28.10.2019 pre prečin podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zák. (skutok do 31.6.2019), ktorým jej bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so skúšobnou dobou na 1 rok a 6 mesiacov do 28.6.2021.

K osobe obžalovaného I.a W. okresný súd zistil, že tento tiež nie je bližšie hodnotený v mieste trvalého bydliska, obec na neho neeviduje žiadnu písomnú ani ústnu sťažnosť. V centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov nemá žiadny záznam. V odpise registra trestov má obžalovaný tri záznamy. Pri prvom zázname sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Pokiaľ ide o druhý a tretí záznam, tieto sú totožné ako u obžalovanej I. W.. čo do viny, ako aj uloženého trestu, nakoľko sa tieto odsudzujúce rozsudky vzťahovali na obžalovaných ako rodičov maloletého Z. rovnako.

Pokiaľ ide o posledné odsúdenie u obžalovaných vyššie označeným trestným rozkazom, odvolací súd zistil, že skutok právne kvalifikovaný ako prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zák. sa tiež týkal konania, že ako rodičia maloletého Z. W. nezabezpečili, aby riadne navštevoval povinnú školskú dochádzku, ktorú má určenú v špeciálnej základnej škole, pričom v školskom roku 2018/2019 vymeškal celkom 402 vyučovacích hodín, ktoré mal neospravedlnené, a to aj napriek opakovanému upozorňovaniu školou, vykonanému šetreniu v rodinnom prostredí Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Liptovskom Mikuláši a opakovanému upozorňovaniu rodičov na dôsledky vyplývajúce z neospravedlnenej absencie dieťaťa.

Súd prvého stupňa pri rozhodovaní o treste prihliadol u oboch obžalovaných najmä na to, že sa opakovane dostali do rozporu so zákonom, opätovne boli stíhaní za trestnú činnosť rovnakého charakteru, teda vo vzťahu k prečinu sa u nich jedná o špeciálnu recidívu a súdeného skutku sa dopustili v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Do výmery uloženého trestu odňatia slobody okrem pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, ktoré u každého obžalovaného jednotlivo vyhodnotil, prihliadol aj na postoj k spáchanému skutku, ktorý viedol k individuálnej diferenciacii výšky uloženého trestu tak, ako to vyplýva z výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Z týchto skutočností mal krajský súd jednoznačne preukázané, že okresný súd v čase ukladania trestu obžalovaným postupoval v zmysle zákona a obom obžalovaným uložil zákonný trest. Okresný súd správne zistil skutkový podklad pre svoje rozhodnutie a v tomto smere nemožno okresnému súdu vytknúť žiadny nedostatok.

Treba uviesť, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu) a je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represia) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste.

Všeobecne treba uviesť, že Trestný zákon vychádza zo zásady, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a ich páchatel'mi. Trest má však okrem toho pôsobiť výchovne, a to nielen na páchatel'a, ale aj na ostatných členov spoločnosti. Pritom generálna prevencia sa má uskutočňovať prostredníctvom individuálnej prevencie.

Treba dodať, že záver o primeranosti trestu je daný vtedy, ak sa opiera o rozumnú väzbu medzi legitímnym cieľom a zvoleným prostriedkom jeho realizácie. Trest, ktorým štát a spoločnosť reaguje na spáchaný trestný čin ako na nespravodlivé konanie, by mal nespravodlivosť spôsobenú trestným činom napraviť, a nie ešte viac rozmnožiť. Neprimeraný trest nemožno považovať za spravodlivý. Spravodlivý je vždy len primeraný trest. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácie núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupovaniu súdu pri rozhodovaní o treste.

Odvolací súd preskúmaním veci v rozsahu a z dôvodov podaného odvolania skutkový stav zistený okresným súdom dôsledne posúdil v súlade so zásadami pre ukladanie trestu ustanovenými v § 34 ods. 1, ods. 3, ods. 4 Tr. zák., ako aj s prihliadnutím na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 38 Tr. zák. a dospel k záveru, že v prípade obžalovaných aj alternatívny druh trestu - trest povinnej práce zodpovedá účelu trestu tak v rovine individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Odvolací súd osobitne prihliadol na povahu trestného činu a osobitosti prejednávanej trestnej veci. Predovšetkým upriamuje pozornosť na vek maloletého Z., nar. XX.X.XXXX, ktorý v čase spáchania

skutku - v školskom roku 2019/2020, konkrétne od 2.9.2019 do 8.1.2020 bol žiakom 8. ročníka špeciálnej základnej školy a jeho absolvovaním ukončil povinnú školskú dochádzku vo veku 16 rokov. Vzhľadom na aktivitu matky maloletého, porovnaním počtu neospravedlnených hodín, ktoré maloletý vymeškal v 8. ročníku, s predchádzajúcim školským rokom, za ktorý boli obaja rodičia, t.j. obžalovaní odsúdení za rovnaký trestný čin ako v aktuálne prejednávanej veci, ako aj z výsledkov vykonaného dokazovania súdom prvého stupňa je evidentné, že došlo k čiastočnej náprave. Počet hodín v predchádzajúcom školskom roku bol cez 400 neospravedlnených, pričom počet vymeškaných neospravedlnených hodín v poslednom školskom roku bol okolo 126 vyučovacích hodín. Aktivita zo strany matky smerovala aj k dosiahnutiu individuálneho učebného plánu, ktorý bol aj špeciálnou základnou školou pre maloletého Z. skutočne schválený. Súčasne bolo preukázané, že matka sa zaujíkala aj o to, či maloletý sa dostavil do školy (8-krát telefonovala, či sa dostavil do školy), čo potvrdila aj svedkyňa S. C. - triedna učiteľka. Je pravda, že aj táto aktivita sa ukázala u maloletého Z. ako nedostatočná, pretože i napriek tomu do školy nechodil. Z pohľadu rodičov nie je možné však prijať záver, že boli absolútne pasívni a nemali záujem o výchovu svojho maloletého syna. V uvedených súvislostiach však snaha rodičov, ktorú prezentovali tak v konaní pred súdom, ako aj v podanom odvolaní, nemôže zostať nepovšimnutá. V tejto súvislosti aj vek maloletého, obdobie jeho dospievania, neprimeraný zásah zo strany príbuzných matky voči otcovi (ktorý nie je jeho biologickým otcom) čiastočne prispeli k tomu, že rodičia v tejto situácii rezignovali, dostali sa takpovediac do stavu, že si nevedeli dať rady s maloletým. V tomto smere poukazuje odvolací súd aj na špecifickosť danej trestnej činnosti, ktorá si vyžaduje vyhodnotiť možnosti a limity rodičov na jednej strane a správanie maloletého na strane druhej. Obmedzené možnosti rodičov, či už mentálne alebo materiálne, sú dôsledkom toho, že nedokážu zabezpečiť prítomnosť maloletého dieťaťa v škole, prípadne maloleté dieťa si vždy nájde spôsob, ako sa škole vyhnúť, a to aj vtedy, keď by rodičia osobne odprevádzali maloleté dieťa do školy. Nie je možné od rodičov maloletého dieťaťa bezhranične žiadať, aby dennodenne zabezpečovali takýto jeho doprovod do školy aj s prihliadnutím na ich schopnosti a možnosti, ktoré majú. Najmä s poukazom na tieto okolnosti odvolací súd dospel k záveru a je presvedčený, že alternatívny trest v danom prípade u oboch rodičov bude na ich prevýchovu dostatočný.

Z obsahu písomného podania oboch obžalovaných, ktorým ospravedlnili svoju neprítomnosť na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, je evidentné, že odvolací súd mal okrem splnenia podmienok uloženia tohto alternatívneho trestu tým, že obžalovaní dali výslovný súhlas na jeho prípadné uloženie, aj „vhodnejšie podmienky“ na jeho uloženie, nakoľko obaja obžalovaní sa priznali k trestnej činnosti kladenej im za vinu a túto aj úprimne oľutovali. Vo vzťahu k obžalovanému I.. W.. to znamenalo aj vyrovnaný počet priťažujúcich a poľahčujúcich okolností (tak ako sú tieto uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku), teda nebol dôvod vo vzťahu k oboj obžalovaným výmeru trestu diferencovať.

Odvolací súd tak obžalovaným uložil trest povinnej práce jednotlivo vo výmere 150 hodín. Takto uložený trest podľa názoru odvolacieho súdu bude plniť účel trestu v zmysle zákonom stanovených zásad pre ukládanie trestov (§ 34 Tr. zák.) a vychádza zo vzájomnej vyváženosti princípov zákonnosti a individualizácie trestu pri súčasnom rešpektovaní požiadavky, aby trest mal čo najmenší dopad na rodinu páchatel'ov, t.j. ďalšie tri maloleté deti, ktoré majú obžalovaní vo výchove. Vo vzťahu k spoločnosti treba poukázať aj na úžitok z vykonania tohto druhu uloženého trestu. Špeciálnu recidívu u obžalovaných, ako aj spáchanie skutku v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia pre rovnaký trestný čin odvolací súd zohľadnil vo výmere uloženého trestu.

Súčasne k uloženému trestu odvolací súd dodáva, že trest povinnej práce sú odsúdení povinní vykonať osobne a vo svojom voľnom čase, bez nároku na odmenu. Zvlášť dáva do pozornosti, že ak odsúdený v čase výkonu trestu povinnej práce nevedie riadny život, alebo zavinene nevykoná prácu v určenom rozsahu, súd premení trest povinnej práce alebo jeho zvyšok na trest odňatia slobody tak, že za každé dve hodiny nevykonanej práce nariadi jeden deň nepodmienečného trestu odňatia slobody a zároveň rozhodne o spôsobe výkonu tohto trestu (§ 55 ods. 4 Tr. zák.).

Odvolací súd preskúmal aj správnosť konania, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, a v tomto smere nezistil žiadne pochybenia. Nezistil ani chyby, ktoré odvolaním neboli vytykané a ktoré by boli takej povahy, že by odôvodňovali po právoplatnosti rozsudku podanie mimoriadneho opravného prostriedku, a to dovolania na základe ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. por. alebo § 371 ods. 3 Tr. por.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3T/28/2020 zo dňa 6.7.2020 v časti - vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a zároveň o treste obžalovaných rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, keďže takto uložený trest pokladal na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'ov za dostatočný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.